

saaledes, at disse Privilegier paa en Maade have bundet Hænderne paa Regjeringen lige over for Privilegiehaverne, saaledes, at disse ere udelukkende berettigede til at oplage de retslige og offentlige Beskjendtgjørelser, som ifølge Lovgivningen skulle beskjendtgjøres gennem offentlige Blade for, at tillægges Retsvirkning. At nu Regjeringen var fuldt beføjet til at give saadanne Privilegier, der paa en Maade ogsaa binder Lovgivningsmagtens Hænder, forekommer mig ikke at være tvivlsomt. S. Henhold til Grundlovens § 27 har Regjeringen Bemyndigelse til fremdeles at meddele saadanne Privilegier, som før end Grundloven af 1849 havde været i Brug, og til denne Klasse af Privilegier maa de her omhandlede utvivlsomt henregnes. — Nu er det imidlertid i Betænkningen fremhævet, og det er ogsaa et Moment, der ganske vist ikke er uden Betydning, at der i de i Marts 1865 meddelte Privilegier er indført den Klausul, at de kun gives „indtil videre“, og det ærede Flertal har villet forfølge denne Klausul saaledes, at Regjeringen paa Grund heraf til en hvilken som helst Tid havde fuldstændig fri Haand over Privilegierne, havde forbeholdt sig ubetinget Ret til, til hvilken som helst Tid og under hvilken som helst Forhold at tage disse Privilegier tilbage; men det er der, at jeg og Mindretallet paa ingen Maade kan være enig med det ærede Flertal. Det kan fornuftigtvis dog ikke have været Hensigten med at give disse Privilegier, skøndt man dem optog den af mig nævnte Klausul, at de efter en meget kort Tid, maasse nogle faa Dage efter at de vare givne, skulde kunne tages tilbage til Trods for, at der er præsteret den sædvanlige Betaling for dem, idet de sædvanlige Gebyrer som gives for saadanne Privilegier, ere erlagte. Det vilde efter Mindretallets Mening være en besynderlig Fortolkning af dette Udtryk „indtil videre“, hvis man vilde forstaa dette Udtryk saaledes, at Regjeringen samme Aar, maasse 1 eller 2 Maanedger efter at en Mand havde faaet et saadant Privilegium, uden videre og uden nogen som helst Erstatning til den Paagjældende atter skulde kunne fratage ham dette. Denne Klausul

„indtil videre“ kan derfor efter min og Mindretallets Opfattelse ikke forstaaes anderledes, end at det af Hensyn til de Forhandlinger, som netop paa Grund af Thronstiftet foregik med Hensyn til en hel Omordning af disse Forhold blev betydet. Privilegiehaverne, at de endnu for denne Gang fik Privilegierne; men at de ikke kunde gjøre sikker Regning paa, at de for Fremtiden paany vilde erholde dem stadfæstede, hvortilmod der ingenlunde ligger deri, at Privilegiehaverne, saalænge de leve og saalænge de for Dvrigt opfylde de Bilkar, paa hvilke Privilegierne ere givne, skulde være udsatte for at se dem tage fra sig. At denne min Opfattelse nu er den rette, fremgaar, forekommer mig, endnu mere utvivlsomt af det, der senere i Marts 1856—68 er passeret med flere af disse Privilegier. Der er f. Ex. i 1866 meddelt den nuværende Eier af Fyns Stiftstidende et nyt Privilegium, der tillige er udvidet til hans eventuelle Enke, saaledes, at det i Privilegiet hedder, at hun efter Mandens Død fremdeles indtil videre skal være berettiget til at udgive Fyns Stiftstidende. Det forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at man, saalænge Enken endnu ikke er kommen til Nydelsen deraf, ikke med nogen som helst Ret kan fratage hende den Ret, som ved Privilegiet saaledes er givet hende. Tilseendes er der for Aalborg Stiftstidendes Bedkommende senere i 1868 indtraadt den Forandring i det ved Thronstiftet givne Privilegium, at der er sat en bestemt Grænse, et bestemt Tidspunkt for Privilegiets Gyldighed, idet det i det nye Privilegium hedder, at saalænge den nuværende Enke efter den tidligere Redaktør lever og er Interessent i Tidenden, skal hun i Forening med en anden Enke fremdeles være berettiget til at udgive denne Stiftstidende. Det forekommer mig deri at ligge, at dette Udtryk: „indtil videre“ paa ingen Maade kan gives en saadan Fortolkning som den, det ærede Flertal har villet gjøre gjældende. Skøndt det saaledes er min Opfattelse af dette Forhold, at de nuværende Privilegiehavere have en Ret, som man ikke uden videre bør eller kan tage fra dem, saa skal jeg villig erkende, at denne Ret under visse Omstændigheder maatte kunne vige for Hen-